

Kız ve Küçük Tapir

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Tapir

Ebru Mina TOMURCUK

Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve haritasıyla boya kalemlerini çantasına koydu. Köyünün yakınlarında keşfe çıkmayı çok severdi; orada yağmur ormanı yemyeşildi ve seslerle doluydu. Bugün, uzun ağaçların arasında kıvrılan dar bir patikayı izledi. Yeni ve harika bir şey görmeyi umuyordu. Bilmiyordu ki, patikanın dönemecinde bir macera onu bekliyordu.

Yağmur ormanının derinliklerinde, Pip adında küçük bir tapır yaprak yiyordu. Koyu kahverengi tüylerinin sırtında krem beyazı bir leke vardı ve sarmaşıktan tasmaında kırmızı bir çiçek duruyordu. Pip utangaç ama cana yakındı ve orman evini çok severdi. Ayak sesleri duyunca, eğretili otlarının arasından yumuşak koyu gözlerle baktı. Patikadan kim geliyor olabilirdi?

Maya, Pip'i g r nce durdu. Uzun, esnek burnu havayı koklarken k p rd yordu. "Merhaba," diye f s ldadı Maya, onu korkutmamak i in. Pip bir adım yaklařtı; k v rc k sa lı k z  merak ediyordu. Uzun bir an birbirlerine baktılar. Sonra Pip d n p daha k    k bir patıkaya do ru se irtti, sanki onu takip etmesini istiyordu.

Maya, Pip'i sık eğretilti otlarının arasından izledi. Pip onu, serinlemek için sevdiği çamurlu bir yere götürdü. "Tapirlerin serin kalmak için çamura ihtiyacı vardır," dedi arkalarından bir ses. Bu, geniş kenarlı hasır şapkasıyla yağmur ormanı korucusu Tomas Amca'ydı. Gülümsedi ve Pip'i işaret etti. "Ve yiyecek bulmak, saklanmak için bolca sağlıklı ormana ihtiyaçları var."

Tomas Amca, Maya'ya bir derenin yanından geçen bir tapir patıkası gösterdi. "Tapirler yaprak, meyve ve kök yer," diye açıkladı. "Bunları bulmak için uzaklara giderler, bu yüzden orman büyük ve birbirine bağlı olmalı." Maya, Pip'in burnuyla suyu nasıl h  p  rdetti  ini izledi. K    k bir tapirin ne kadar alana ihtiya  cı oldu  unu d      nd  . Ya  mur ormanı dev bir yapboz gibiydi ve her par  a   nemliydi.

Maya, Pip'e ve tüm tapirlere yardım etmek istedi. "İnsanlara tapirlerin neye ihtiyacı olduğunu nasıl gösterebilirim?" diye sordu. Tomas Amca onun çantasını işaret etti. "Boya kalemlerin ve kâğıdın var. Neden bir yağmur ormanı haritası yapmıyorsun?" Maya'nın gözleri parladı. Harita çizmeyi çok severdi! Rulosunu çıkardı ve patikaları, dereyi ve çamurlu yeri çizmeye başladı.

Maya, Pip'in en sevdiği beslenme ağacını ve öğle uykusuna yattığı gölgeli yeri çizdi. Pip'in çiçekli tasmasıyla küçük bir resmini ekledi. Ama haritası sade görünüyordu. "Etkileşimli olmasını istiyorum," dedi. Tomas Amca kapaklar ve çekme diller kullanmasını önerdi. Maya, saklı hayvanları göstermek için açılan küçük kapılar kesti. Çamur çukuru için bir kapak ve bir maymun ailesini yukarı çeken bir dil çizdi.

Maya çizirken daha çok yaban hayvanı fark etti. Parlak mavi bir kelebek uçu ve bir dalda bir tukan öttü. Onları da küçük etiketlerle haritasına ekledi. Pip elini dürtüp ona armadilloların böcek kazdığı bir yeri gösterdi. "Orman yuvalarla dolu!" diye güldü Maya. Her kapak, yağmur ormanına bağlı başka bir canlıyı ortaya çıkarıyordu.

Maya bütün öğleden sonra çalıştı. Ormanın içinden kıvrılan renkli bir patika çizdi; kapakların altında kurbağalar, yılanlar ve tembel hayvanlar saklıydı. Hatta patika boyunca hareket edebilen küçük bir tapir bile yaptı. "Bu harita her şeyin nasıl bağlantılı olduğunu gösteriyor," dedi Pip'e. Küçük tapir kâğıdı kokladı ve hapsirdi; Maya kıkırdadı.

Harita bitince Maya onu Tomas Amca'ya gösterdi. "Bu harika!" dedi. "Tapirlerin sağlıklı bir ormana nasıl ihtiyaç duyduğunu ve diğer hayvanların onu nasıl paylaştığını göstermişsin." Maya gururla gülümsedi. Haritasını köyündeki diğer çocuklarla paylaşmak için sabırsızlanıyordu. Pip yanında durdu, yeni arkadaşıyla gurur duyuyordu.

O akşam Maya köyün çocuklarını büyük bir ağacın altında topladı. Etkileşimli haritasını açtı ve kapakları nasıl kaldıracaklarını gösterdi. "Bakın! Burada bir tapir saklanıyor, orada bir maymun sallanıyor," dedi. Çocuklar sevinçle haykırdı. Çekme dilleri çektiler ve saklı hayvanları keşfettiler. Maya, tapirlerin yiyecek bulmak ve yavrularını büyütmek için büyük ormanlara ihtiyacı olduğunu anlattı.

Tomas Amca çocuklara yağmur ormanlarının sayısız hayvana yuva olduğunu söyledi. "Ormanı koruduğumuzda hepsini koruruz," dedi. Maya başını salladı. "Ve onlar hakkında bilgi edinerek hepimiz yardımcı olabiliriz," diye ekledi. Çocuklar sorular sordular ve kendi haritalarını yapmak istediler. Maya öğrendiklerini paylaşabildiği için mutluydu.

Pip bir çalının arkasından baktı. Çocuklar kırmızı çiçekli tasmasıyla küçük tapiri görünce sevinçle bağırdılar. Pip Maya'ya doğru seğırtti ve eline burnunu sürttü. "Haritayı yapmamda Pip bana yardım etti," dedi Maya. "Tapirlerin nerede yediğini, dinlendiğini ve saklandığını bana gösterdi." Çocuklar, Pip gibi tapirlerin her zaman bir yuvası olsun diye ormanı koruyacaklarına söz verdiler.

O günden sonra Maya ve köyün çocukları yağmur ormanını birlikte keşfettiler. Daha çok harita yaptılar ve farklı yaşam alanlarını öğrendiler. Çöpleri topladılar ve küçük ağaçlar diktiler. Pip sık sık onları izledi; uzun burnuyla toprağı koklardı. Orman hareketli ve canlıydı ve çocuklar onu korumaya yardım etmekten gurur duyuyorlardı.

Maya etkileşimli haritasını köy okulunun duvarına astı. Her yerden çocuklar onu görmeye ve kapakları kaldırmaya geldiler. Ormanların çeşitli yaban hayvanlarını desteklediğini ve her hayvanın bir yeri olduğunu öğrendiler. Maya kapının yanında kıvrılmış yatan Pip'e gülümsedi. "İyi bir takımız," diye fısıldadı. Pip kulaklarını oynattı ve mutlu mutlu uyukladı.

Ve böylece kız ile küçük tapir, yaşam alanlarını korumanın yaban hayvanlarını güvende ve mutlu tuttuğunu herkese gösterdi. Maya'nın haritası, küçük ellerin bile büyük bir fark yaratabileceğinin bir hatırlatıcısıydı. Yağmur ormanı birçok hayvan için kalabalık bir yuvaydı ve özenle hep öyle kalacaktı. Tapir Pip ile haritacı Maya en iyi arkadaş olarak kaldılar.